

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy VII Wydział Karny w Białej Podlaskiej w składzie:

Przewodniczący **SSR Małgorzata Makarska**

Protokolant sekr.sądowy Teresa Misiejuk

w obecności Prokuratora Łukasza Grędysa, Artura Pieli, Joanny Majkrzyk

po rozpoznaniu w dniach 15 i 16 czerwca 2015r., 6 sierpnia, 7 i 28 września i 30 października 2015 roku

sprawy **M. P. (1)** s. T. i W. z domu C. ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że I. w dniu 7.04.2014r., około godz. 9.40, w miejscowości O. N., powiat (...), województwo (...), wspólnie i w porozumieniu z M. P. (2), w samochodzie osobowym marki F. (...), o nr rej. (...) przewoził wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy w postaci 271 paczek papierosów marki (...), 2 paczki papierosów marki (...) 3 paczki papierosów marki (...), 495 paczek papierosów marki (...), 520 paczek papierosów marki (...), 681 paczek papierosów marki (...), 553 paczek papierosów marki (...), 256 paczek papierosów marki (...), 50 paczek papierosów marki (...) oraz 435 paczek papierosów marki (...), po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, importowane bez zgłoszenia celnego, z narażeniem budżetu Wspólnot Europejskich na uszczuplenie należności celnych w kwocie 2121,00 zł, od których kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wynosi 49 974,00 zł, stanowiący przedmiot czynu zabronionego z art. 86 § 4 kks w zw. z art. 63 § 6 kks,

tj. o przestępstwo skarbowe z **art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks**

II. w dniu 07.04.2014r. około godz. 13.20 w miejscowości B., pow. (...), woj. (...), przy ul. (...), pod adresem miejsca pobytu przechowywał wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy towar w postaci 310 paczek papierosów marki (...) oraz w dniu 7.04.2014r. około godz. 13.55 w miejscowości B., pow. (...), woj. (...), przy ul. (...) pod adresem miejsca zameldowania przechowywał towar w postaci 4 paczek papierosów marki (...), 4 paczek papierosów marki (...), 4 paczek papierosów marki (...) oraz 1 paczkę papierosów marki (...), po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, importowane bez zgłoszenia celnego, z narażeniem budżetu Wspólnot Europejskich na uszczuplenie należności celnych w kwocie 210,00 zł, od których kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wynosi 4942,00 zł, stanowiący przedmiot czynu zabronionego z art. 86 § 4 kks w zw. z art. 63 § 6 kks, tj. o przestępstwo skarbowe z **art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks**

M. P. (2) s. M. i R. z domu K. ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że w dniu 7.04.2014r., około godz. 9.40, w miejscowości O. N., powiat (...), województwo (...), wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1), w samochodzie osobowym marki F. (...), o nr rej. (...) przewoził wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy w postaci 271 paczek papierosów marki (...), 2 paczki papierosów marki (...) 3 paczki papierosów marki (...), 495 paczek papierosów marki (...), 520 paczek papierosów marki (...), 681 paczek papierosów marki (...), 553 paczek papierosów marki (...), 256 paczek papierosów marki (...), 50 paczek papierosów marki (...) oraz 435 paczek papierosów marki (...), po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, importowane bez zgłoszenia celnego, z narażeniem budżetu Wspólnot Europejskich na uszczuplenie należności celnych w kwocie 2121,00 zł, od których kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wynosi 49 974,00 zł, stanowiący przedmiot czynu zabronionego z art. 86 § 4 kks w zw. z art. 63 § 6 kks,

tj. o przestępstwo skarbowe z **art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks**

M. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt I wyczerpującego ustawowe znamiona art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i na podstawie art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza mu karę grzywny określając liczbę stawek dziennych na **200 (dwieście)** ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę **70 (siedemdziesiąt)** zł; na podstawie art. 20 § 2 kks w zw. z art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zalicza zatrzymanie w dniu 7 kwietnia 2014r.; na podstawie art. 30 § 2 i 6 kks w zw. z art. 29 pkt 4 kks orzeka przepadek 706 paczek papierosów marki (...), 495 paczek papierosów marki (...), 520 paczek papierosów marki (...), 683 paczek papierosów marki (...), 553 paczek papierosów marki (...), 259 paczek papierosów marki (...), 50 paczek papierosów marki (...) oraz 435 paczek papierosów marki (...), wymienione wykazie dowodów rzeczowych nr I/5/14 pod poz. 1-7, znajdujących się na przechowaniu w magazynie (...)w B.; na podstawie art. 30 § 2 kks w zw. z art. 29 pkt 2 kks orzeka przepadek samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) wraz z dowodem rejestracyjnym, kluczykami i ubezpieczeniem OC, wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr I/5/14 pod poz. 25-28, znajdujący się na przechowaniu w magazynie (...)w B.;

oraz uznaje **M. P. (1)** za winnego czynu z pkt II stanowiącego wykroczenie skarbowe z art. art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i na podstawie art. 65 § 4 kks w zw. z art. 7 § 2 kks polegającego na tym, że w dniu 07 kwietnia 2014r. około godz. 13.20 w miejscowości B., pow. (...), woj. (...), przy ul. (...), przechowywał wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy w postaci 310 paczek papierosów marki (...), po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, wprowadzone na obszar celny Unii Europejskiej bez zgłoszenia celnego, z narażeniem budżetu Unii Europejskiej na uszczuplenie należności celnych w kwocie 201,00 zł, od których kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wynosi 4743,00 zł, stanowiący przedmiot czynu zabronionego z art. 86 § 4 kks w zw. z art. 63 § 7 kks i za to na podstawie art. 65 § 4 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza mu karę grzywny w kwocie **2000 (dwa tysiące) zł**; na podstawie art. 49 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 4 kks orzeka przepadek wyrobów tytoniowych w postaci: 310 paczek papierosów marki (...), wymienionych wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 29, znajdujących się na przechowaniu w magazynie (...)w B.; na podstawie art. 15 § 4 kks wyroby tytoniowe w postaci: 4 paczek papierosów marki (...), 4 paczek papierosów marki (...), 4 paczek papierosów marki (...) oraz 1 paczki papierosów marki (...), wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr I/4/15, poz. poz. 30-33, znajdujące się na przechowaniu w magazynie (...)w B., przekazać P.(...)j w B. do odrębnego postępowania; zwalnia oskarżonego od opłaty, zaś zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2156,43 (dwa tysiące sto pięćdziesiąt sześć zł, czterdzieści trzy gr) tytułem zwrotu wydatków.

M. P. (2) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego ustawowe znamiona art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i na podstawie art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza mu karę grzywny określając liczbę stawek dziennych na **200 (dwieście)** ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę **70 (siedemdziesiąt)** zł; na podstawie art. 20 § 2 kks w zw. z art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zalicza zatrzymanie w dniu 7 kwietnia 2014r.; zwalnia oskarżonego od opłaty zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1511,59 zł (tysiąc pięćset jedenaście zł pięćdziesiąt dziewięć gr) tytułem zwrotu wydatków; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. M. kwotę 723,24 zł (siedemset dwadzieścia trzy zł dwadzieścia cztery gr) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczącej z urzędu.

UZASADNIENIE

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 kwietnia 2014r. M. P. (2) oraz jego ojciec M. P. (1) samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) podróżowali w stronę W.. M. P. (1) był kierowcą pojazdu, zaś jego syn – pasażerem. Samochodem przewozili ponad 300 kartonów papierosów. Większość ukryta została w skrytkach konstrukcyjnych pojazdu, zaś niewielka część w torbie podróżnej.

W związku z tym, że funkcjonariusze (...) w B. posiadali informacje na temat możliwości przewożenia pojazdem marki F. (...) wyrobów tytoniowych bez akcyzy przez M. P. (1), podjęli czynności zmierzające do jego zatrzymania. Zadaniem J. J. (1) oraz P. K. (1) była obserwacja trasy (...) celem rozpoznania zarówno pojazdu jak i kierowcy, zaś R. Z. (1) oraz K. L. (1) mieli zatrzymać wytypowany pojazd do kontroli drogowej. Ok. godz. 9.35 w miejscowości O. N., niedaleko S., na trasie (...), podróżujący pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) M. P. (1) oraz jego syn M., zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy (...).

W wyniku wstępnego przeszukania pojazdu funkcjonariusze w torbie podróżnej znajdującej się na tylnej kanapie ujawnili plecak z rzeczami M. P. (2) oraz papierosy bez polskich znaków akcyzy w postaci: 271 paczek papierosów marki (...), 2 paczek (...) oraz 3 paczek papierosów marki (...). M. P. (1) twierdził, że papierosy w torbie stanowią jego własność. Prosił funkcjonariuszy, aby umożliwić synowi dalszą podróż samochodem, zaś wszelkie czynności przeprowadzić wyłącznie z jego udziałem.

W związku z tym, że w ocenie funkcjonariuszy okoliczności działania podróżnych wskazywały na to, że w pojeździe mogą znajdować się wyroby ukryte w skrytkach konstrukcyjnych, zostali oni zatrzymani i przewiezieni do (...) w B., celem kontynuowania czynności w sprawie.

(zeznania świadków K. L. k. 91v, 361v-362, P. K. k. 100v, 362v-363, R. Z. k. 112v, 362-362v, J. J. k.136v, 363-363v)

W toku czynności przeszukania prowadzonych na P.(...)j w B. w skrytkach konstrukcyjnych pojazdu znaleziono 495 paczek papierosów marki (...) B., 520 paczek papierosów marki A., 681 paczek papierosów marki M. (...) B., 553 paczek papierosów marki M. (...) R., 256 paczek papierosów marki (...), 50 paczek papierosów marki M. (...) oraz 435 paczek papierosów marki (...). Ponadto w kieszeni kurtki M. P. (2) ujawniono kartkę z wypisaną ilością i marką papierosów odpowiadającą liczbie papierosów znalezionych w pojeździe. W rozmowie z funkcjonariuszami prowadzonej przy tych czynnościach M. P. (1) przyznał, że papierosy miały trafić do W., a kartkę przekazał synowi w momencie zatrzymania ich do kontroli.

W toku przeszukania domu konkubiny M. D. K., przy ul. (...) w B., znaleziono 310 paczek papierosów (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy, zaś w miejscu jego zameldowania na ul. (...) w B. znaleziono 13 paczek papierosów bez znaków skarbowych akcyzy. Te ostatnie papierosy stanowiły własność matki oskarżonego W. P..

W miejscu zamieszkania M. P. (2) na ul. (...) w B. nie znaleziono wyrobów tytoniowych.

Ujawnione wyroby tytoniowe bez znaków akcyzy oraz pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) zostały zatrzymane.

(protokół przeszukania k.8-11, 16-17, 18-20, 21-23, protokół zatrzymania k.12-14, dokumentacja fotograficzna k. 40-46, protokół oględzin k. 73-74, 75-76, kserokopia kartki z zapiskami k. 77, protokół oględzin pojazdu k.80-81, dokumentacja fotograficzna k. 82-89, zeznania D. K.. k.37v-38, 361-361v, K. L. k.91v, 361v-362, P. K. k. 100v, 362v-363, R. Z. k. 112v, 362-362v, J. J. k.136v, 363-363v)

Wszystkie znalezione papierosy nie posiadały polskich znaków akcyzy. Wartość narażonych na uszczuplenie należności celnych od przewożonych wyrobów tytoniowych wynosiła 2121 zł, zaś podatku akcyzowego – 49 974 zł, zaś wartość narażonych na uszczuplenie należności celnych od przechowywanych przy ul. (...) wyrobów tytoniowych wynosiła 201 zł, a podatku akcyzowego – 4743 zł.

Pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) posiadał specjalnie zbudowane skrytki konstrukcyjne, które uniemożliwiały dostrzeżenie znajdujących się w nim papierosów. Dostęp do skrytek umożliwiały 2-3 otwory. Bak paliwa został w nim wyjęty, a z boku pojazdu umocowano specjalny zbiornik na paliwo zasilające auto. Pojazd stanowił własność M. P. (1), chociaż ten nie zapłacił poprzedniemu jego właścicielowi M. K. całej ceny tj. 4000 zł. Natomiast ubezpieczenie pojazdu figurowało na K. P. (1), właścicielkę w okresie od 25.04.2013r. do 3.03.2014r. Samochód był natomiast zarejestrowany na P. W. (1) zamieszkałego w W...

(protokół oględzin pojazdu k.80-81, dokumentacja fotograficzna k. 82-89, kserokopia dokumentów pojazdu k.15, wyczenia należności podatkowych k. 27, 33 protokół oględzin k. 73-74, kopia umowy sprzedaży k. 121, 131, zeznania K. P. k. 128v-129, P. W. k. 117-120, 363v-364, M. K. k. 133v-134, 476-477).

M. P. (1) zamieszkuje w B.. Nie posiada wyuczonego zawodu. Pracował w charakterze kierowcy u M. W., zaś ostatnio w Anglii przy produkcji kosmetyków. Na utrzymaniu ma jednego syna. Pozostałe jego dzieci są dorosłe. Był wcześniej karany za przestępstwa, w tym przestępstwa karno-skarbowe. Z opinii psychiatrycznej wynika, że M. P. (1) nie jest osobą chorą psychicznie ani upośledzoną umysłową. Zdaniem biegłych w okresie inkryminowanym miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i w pełni zachowaną zdolność pokierowania swoim postępowaniem.

M. P. (2) na stałe zamieszkuje w B.. Czasowo wyjeżdża do Wielkiej Brytanii, gdzie podejmuje prace dorywcze. Posiada wykształcenie gimnazjalne. Był wcześniej karany.

(dane o karalności k.340-341, 342-343, dane o osobie k.360-360v, opinia psychiatryczna k.432).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane dowody.

Oskarżony M. P. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw i odmówił składania wyjaśnień oraz udzielania odpowiedzi na pytania (k.39, 360v).

Oskarżony M. P. (2) również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym wskazał (k.32-32v, 360v), że w dniu zatrzymania jechał z ojcem na lotnisko po ciotkę B. J., która wówczas wracała z L.. Nie był zdziwiony tym, że jadą boczną drogą ani tym, że ojciec kazał mu wziąć ubranie na przebranie się. Zakładał bowiem, że mogą nocować u ciotki lub znajomych, gdyby samolot się spóźnił. Zaznaczył, że nie wiedział, iż ojciec przewoził papierosy. Wyjaśnił, że zgodził się na ten wyjazd, bo był winny ojcu 500 zł. Nie ma z nim dobrego kontaktu. Oskarżony nie był zdziwiony tym, że ojciec jedzie nie swoim autem, bo jeździł różnymi pojazdami. Przyznał, że 3-4 tygodnie przed zatrzymaniem był karany za przemyt papierosów. Odnośnie kartki z zapiskami zawierającymi ilości i marki papierosów, M. P. (2) wyjaśnił, że ojciec kazał mu ją wziąć ze schowka, kiedy zostali zatrzymani przez Straż Graniczną, jednak nie powiedział, co na niej się znajduje. Na rozprawie oskarżony potwierdził odczytane wyjaśnienia. Jednak odmówił składania wyjaśnień i odmówił udzielania odpowiedzi na pytania (k.360v).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Twierdzenie oskarżonego M. P. (1), nie przyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów, nie zasługuje na wiarę. Bezsporne są okoliczności ujawnienia w dniu 7 kwietnia 2014r. w pojeździe oskarżonego oraz w miejscu zamieszkania wyrobów tytoniowych bez polskich znaków akcyzy przez funkcjonariuszy SG. O sprawstwie M. P. (1) świadczą zeznania świadków: K. L. (1), R. Z. (1), J. J. (1), P. K. (1) oraz dowody z dokumentów w postaci protokołów: przeszukania, zatrzymania rzeczy, oględzin, dokumentacji fotograficznej. Oskarżony M. P. (1) zatrzymany „na gorącym uczynku” nie usprawiedliwił swego postępowania. W rozmowie z funkcjonariuszami wykonującymi czynności wskazał, że przewoził papierosy do W.. Również wyjaśnił im, że przechowywane w domu konkubiny wyroby tytoniowe zostały bez jej wiedzy przez niego złożone. Jednocześnie nie sposób podważyć jego stanowiska oskarżonego odnoszącego się do nie przechowywania w mieszkaniu przy ul. (...) wyrobów tytoniowych, skoro W. P. wskazała, że papierosy stanowią jej własność.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na postawę oskarżonego, który utrudniał prowadzenie rozprawy poprzez składanie zwolnień lekarskich obejmujących dni z terminami rozpraw (20.01, 4.03, 25.05, 1 i 15.06.2015r.), jego niestawiennictwo na badania komisji lekarskiej oraz badania prowadzone przez biegłych psychiatrów. Ponadto oskarżony M. P. (1) był niekonsekwentny w swojej postawie: podnosił lub dokumentował swój zły stan zdrowia, a jednocześnie wskazywał na konieczność wyjazdów za granicę w celach zarobkowych (np. wyjaśnienie oskarżonego na

rozprawie o złym samopoczuciu oraz oświadczenie o wyjeździe za granicę w celach zarobkowych i niestawiennictwie na kolejnych rozprawach k.360v i 362v).

W ocenie sądu niewiarygodne są również wyjaśnienia oskarżonego M. P. (2), w których dowodzi, że nie wiedział o tym, że jego ojciec M. P. (1) przewoził w pojeździe marki F. (...) papierosy bez akcyzy. Wskazane stanowisko oskarżonego jest nie do zaakceptowania w świetle zasad logiki oraz zeznań funkcjonariuszy SG.

Po pierwsze należy podważyć przedstawiony przez oskarżonego M. P. (2) cel podróży do W.. Nie mógł być to wyjazd po ciotkę B. J., skoro przylatywała ona do Polski 8.04.2014r. Odległość pomiędzy B. a lotniskiem w W. nie uzasadniała tak wczesnego wyjazdu tj. ok. godz. 8.00 rano dnia poprzedzającego przylot. Jednocześnie świadek B. J. słuchana w postępowaniu przygotowawczym wskazała, że z lotniska odebrała ją koleżanka, z którą wcześniej się umówiła. Nie podawała, aby mieli to być oskarżeni. Tak więc ubrania M. P. (2), znajdujące się w torbie podróżnej, nie zostały przygotowane na wypadek noclegu w razie opóźnionego lotu ale, jak logicznie przedstawia to świadek J. J. (1) (k.363v), na wypadek ubrudzenia się przy wyjmowaniu papierosów ukrytych w skrytkach konstrukcyjnych. J. J. (1) wskazał, że kiedy funkcjonariusze wyjmowali ze skrytek w pojeździe wyroby tytoniowe to bardzo pobrudzili się. Zwrócić uwagę należy również na to, że M. P. (1) nie miał ze sobą żadnych rzeczy na przebranie się, a więc nie planował noclegu.

Inną okolicznością łączącą wspólny wyjazd oskarżonych z przewożeniem wyrobów tytoniowych była konieczność spłaty „długu”, jaki M. P. (2) posiadał u ojca. Stwierdził, że był ojcu winny 500 zł i jechał, aby ten mu nie gadał. Trudno przyjąć, aby wyjazd po ciotkę na lotniska był formą zapłaty, tym bardziej, że M. P. (2) nie był kierowcą zatrzymanego auta.

Kolejnym faktem świadczącym o wiedzy M. P. (2) odnośnie rzeczywistego celu podróży jest kartka znaleziona w kieszeni jego kurtki, z której odczytać można było zarówno ilość jak i rodzaj wyrobów tytoniowych ukrytych w samochodzie marki F. (...) (k.77). Trudno uznać za logiczne wyjaśnienia oskarżonego, który dowodził, że nie wiedział czego dotyczy kartka, skoro została mu wręczona w momencie zatrzymania przez funkcjonariuszy SG, zaś oskarżony M. P. (1) kolejno podejmował działania zmierzające do umożliwienia synowi samodzielnego kontynuowania podróży pojazdem, w którym ukryte zostały papierosy.

Zachowanie M. P. (2), w ocenie funkcjonariuszy, również świadczyło o jego świadomości tego co było ukryte w pojeździe, a więc o współudziale w popełnieniu przestępstwa. W rozmowie z P. K. (1) przyznał, że wiedział o papierosach, nie znał tylko danych odbiorcy (k.100). W ocenie sądu M. P. (2) zdawał sobie sprawę z tego, czym jego ojciec się zajmuje, nie tylko z racji ich wspólnych kontaktów, ale również swoich własnych doświadczeń.

Istotny jest również sposób działania M. P. (1), zmierzający do wprowadzenia funkcjonariuszy w błąd co do rzeczywistej ilości przewożonego towaru. Umieszczenie w torbie podróżnej, pozostawionej w widocznym miejscu, niewielkiej ilości papierosów, świadczyło o tym, że musiał zakładać, że może podlegać kontroli. Godził się na zatrzymanie i przypisanie mu paserstwa w odniesieniu co niewielkiej ilości, aby odwieść funkcjonariuszy od dalszych poszukiwań. Zatem musiał zakładać, że syn zna rzeczywisty cel ich podróży.

W ocenie sądu treść wyjaśnień oskarżonych M. P. (1) i M. P. (2) oraz ich postawa stanowi formę obrony, która zmierza do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Sąd dał wiarę przesłuchanym w sprawie świadkom będącym funkcjonariuszami (...). Świadczyli o sposobie prowadzenia czynności służbowych w dniu 7 kwietnia 2014r. Zeznania świadków stanowią szczerą i konsekwentną relację, która świadczyła o wykonywaniu zadań zleconych im przez przełożonego lub objętych zakresem ich obowiązków. Wszyscy świadkowie niewątpliwie wykazywali się dużym doświadczeniem zawodowym w związku z prowadzeniem działań związanych z ujawnieniem przestępstw, znali metody działania sprawców, sposoby ukrywania wyrobów bezakcyzowych, potrafili dostrzec elementy charakterystyczne dla tego typu procederu.

Świadek K. L. (1) (k.361-362, 91v) wskazał, że zatrzymane oskarżonych w O. Nowym nie było przypadkowe. Funkcjonariusze przed ujawnieniem przestępstwa posiadali informacje na temat środka transportu, którym mogą być

przewożone wyroby tytoniowe. K. L. (1) oświadczył, że znaleziono papierosy w torbie z ubraniami należącymi do M. P. (2), lecz podejrzewano, że w pojeździe wykonano skrytki konstrukcyjne. Świadek opisał ukrycia papierosów i postawę oskarżonych w czasie czynności. Świadek R. Z. (1) zeznał (k.362, 112v), że po ujawnieniu pytał oskarżonych, do kogo należą papierosy. M. P. (1) wskazywał, że papierosy są jego, zaś M. nic o nich nie wiedział. Świadek podał również, że w miejscu zamieszkania i zameldowania M. P. (1) ujawniono również wyroby tytoniowe bez akcyzy. J. J. (1) (k.363-363v, 136v) opisał przebieg czynności związanych z rozpoznaniem pojazdu i zatrzymaniem oskarżonych w czasie, kiedy podróżowali trasą (...) do W.. Świadek wskazał, że poprzednio w T. prowadził czynności z udziałem oskarżonego, stąd potrafił go rozpoznać. Znał też sposób działania sprawcy, stąd wiedział, że samochód należy rozkręcić na placówce. Omówił reakcję wszystkich zatrzymanych na pojawienie się funkcjonariuszy. Nie miał wątpliwości, że M. P. (2) wiedział, że w pojeździe są ukryte wyroby tytoniowe. P. K. (1) (k.362v-363, 100v) poza relacją dotyczącą przedmiotowej sprawy, wyjaśnił skąd posiada wiadomości na temat oskarżonych oraz jakie czynności prowadził w innych sprawach powiązanych z M. P. (1). Przytoczył rozmowę oskarżonego po zatrzymaniu i po przeszukaniu w (...). Potrafił wyjaśnić motywy przewożenia w torbie podróźnej niewielkiej ilości papierosów oraz ocenić świadomość M. P. (2) co do współudziału w przestępstwie. Tenże świadek wskazał, że poprzedni właściciele pojazdu M. K. oraz K. P. (1) również zajmowali się paserstwem akcyzowym wyrobów tytoniowych.

W ocenie Sądu na wiarygodność zeznań przedstawionych świadków wpływa ich wzajemna spójność oraz fakt, że mimo upływu czasu przedstawiali szczegółowo, to co w związku z prowadzonymi czynnościami służbowymi zaobserwowali. Świadkowie byli stanowczy w swoich twierdzeniach, a biorąc pod uwagę ich doświadczenie zawodowe, wyklucza się omyłkę. Ponadto należy zwrócić uwagę na bezstronność świadków, których nie łączą z oskarżonymi żadne stosunki, nie byli do nich uprzedzeni i nie mieli żadnego interesu, w dowodzeniu okoliczności, które nie miały odzwierciedlenia w rzeczywistości.

Oceniając zeznania świadka B. J., która przed sądem twierdziła (k.460v-461), że oskarżeni mieli ją odebrać z lotniska, należy podnieść, że nie są one prawdziwe. Świadek w zeznaniach składanych w postępowaniu przygotowawczym, poza okolicznościami podjęcia pracy przez M. P. (2) w Wielkiej Brytanii i częstotliwością swoich kontaktów z oskarżonymi podnosiła, że do Polski przyjechała dnia 8 kwietnia 2014r. we wtorek i że przywiozła ją z lotniska koleżanka. Nie wspominała wówczas, aby jej brat M. lub bratanek M. mieli ją tego dnia odebrać (k.107). Poza tym oskarżeni jechali do W. w przeddzień jej przylotu tj. 7.04.2015r., a więc nie miało ono na celu odebranie jej z lotniska. W ocenie sądu przedstawiana przez świadka na rozprawie okoliczność została przygotowana dla potrzeb obrony. Z tego samego względu świadek odmiennie niż w postępowaniu przygotowawczym przedstawiła swoje relacje z oskarżonymi, częstotliwość ich wspólnych spotkań, wyjazdów po nią na lotnisko.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka D. K. (2) (k.361-361v, 57v-58), albowiem nie ujawniły dowody podważające taką ocenę. Nie posiadała ona żadnej wiedzy na temat udziału jej konkubenta M. P. (1) w zarzucanych mu przestępstwach ani nie знаła okoliczności w jakich przechowywał w jej miejscu zamieszkania wyroby akcyzowe. Świadek nie była w stanie również ocenić wiedzy M. P. (2) na temat ukrycia w pojeździe wyrobów tytoniowych. Snuła przypuszczenia w obecności funkcjonariuszy, z których wycofała się na rozprawie. To stanowisko nie może zostać uznane za nieprawdziwe. Skoro nie znała ona okoliczności popełnianych przestępstw skarbowych przez jej konkubenta, tym bardziej nie mogła znać zasad współudziału w nich jego syna.

Sąd przyjął, iż zeznania świadka W. P. są prawdziwe (k.494v-495), bowiem nie można wykluczyć, że świadek nabyła niewielką ilość wyrobów tytoniowych na swoje potrzeby. Logicznie wyjaśniła brak zainteresowania zatrzymaniem przez Straż Graniczną wyrobów tytoniowych w czasie przeszukania w jej mieszkaniu w dniu 7 kwietnia 2014r. Nie ukrywała również ich pochodzenia.

Również nie sposób podważyć zeznań M. K. (k.476-477, 133v-134), który wypowiadał się co do prawa własności pojazdu marki F. (...) oraz wykorzystywania go przez oskarżonego do przewożenia wyrobów akcyzowych. Wprawdzie świadek nie był w stanie podać dlaczego P. W. (1) w dniu 22.09.2013r. wystawił mu upoważnienie do korzystania z ww. pojazdu ani dlaczego nie przerejestrował go, to okoliczności te nie mają znaczenia dla ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie.

Podobnie należy ocenić zeznania K. P. (1) (k.128v-129), która wskazała, że samochód marki F. (...) zakupiła od P. W. (1) w 2013r., a następnie sprzedała go M. K. w marcu 2014r. Zaprzeczyła ona, aby znała okoliczności popełnionego przez oskarżonych przestępstwa oraz aby posiadała wiedzę na temat skrytek konstrukcyjnych znajdujących się w ww. pojeździe.

Zeznania świadka P. W. (1) (k.363v, 117-120) odnosiły się głównie do okoliczności sprzedaży samochodu marki F. (...) oraz jego znajomości z M. P. (1) lub M. K.. Świadek zaprzeczył, aby miał związek z tymi osobami lub też trudnił się paserstwem wyrobów tytoniowych.

W pełni wiarygodnym dowodem jest opinia sądowo-psychiatryczna (k.432). Pod względem formalnym opinia pisemna sporządzona została zgodnie z wymogami prawa i po uprzednim przebadaniu oskarżonego. Opinia przedstawia logiczny tok rozumowania, a wnioski z niej wypływające wynikają z wiedzy specjalistycznej i doświadczeń jej autorów.

Według wskazań wiedzy i zasad logicznego rozumowania wiarygodne są także wyliczenia uszczuplonych należności celnych (k.27,33, 492). Bowiem w aspekcie merytorycznym opierają się na danych zebranych w niniejszej sprawie oraz wiedzy fachowej popartej przepisami prawnymi.

Nie budzą zastrzeżeń Sądu dowody z dokumentów w postaci: protokołów przeszukania k.8-11, 16-17, 18-20, 21-23, protokołów zatrzymania k.12-14, dokumentacji fotograficznej k. 40-46, 82-89, protokołów oględzin k. 73-74, 75-76, 80-81, kserokopii kartki z zapiskami k. 77, kserokopii dokumentów pojazdu k.15, kopii umowy sprzedaży k. 121, 131, danych o karalności k.340-341, 342-343. Dokumenty zostały sporządzone zgodnie z przepisami prawa przez powołane do tego osoby. Nie były one podważane przez strony, a ponadto stwierdzają okoliczności, którym oskarżeni nie zaprzeczali.

Wszystkie zgromadzone w sprawie dowody pozwoliły na przypisanie oskarżonym M. P. (1) i M. P. (2) przestępstw paserstwa skarbowego.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał M. P. (1) i M. P. (2) za winnych tego, że w dniu 7 kwietnia 2014r., około godz. 9.40, w miejscowości O. N., powiat (...), województwo (...), wspólnie i w porozumieniu w samochodzie osobowym marki F. (...), o nr rej. (...) przewozili wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy w postaci łącznie 706 paczek papierosów marki (...), 495 paczek papierosów marki (...), 520 paczek papierosów marki (...), 683 paczek papierosów marki (...), 553 paczek papierosów marki (...), 259 paczek papierosów marki (...), 50 paczek papierosów marki (...) importowane bez zgłoszenia celnego, z narażeniem budżetu Wspólnot Europejskich na uszczuplenie należności celnych w kwocie 2121,00 zł, od których kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wynosi 49 974,00 zł, stanowiący przedmiot czynu zabronionego z art. 86 § 4 kks w zw. z art. 63 § 6 kks, tj. przestępstwa skarbowego z art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 3 kks w zw. z art.7 § 1 kks.

Jednocześnie sąd uznał M. P. (1) za winnego tego, że w dniu 07 kwietnia 2014r. około godz. 13.20 w miejscowości B., pow. (...), woj. (...), przy ul. (...), przechowywał wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy w postaci 310 paczek papierosów marki (...), po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, wprowadzone na obszar celny Unii Europejskiej bez zgłoszenia celnego, z narażeniem budżetu Unii Europejskiej na uszczuplenie należności celnych w kwocie 201,00 zł, od których kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wynosi 4743,00 zł, stanowiący przedmiot czynu zabronionego z art. 86 § 4 kks w zw. z art. 63 § 7 kks, tj. wykroczenia skarbowego z art. 91 § 4 kks w zwb. Z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Czyn z art. 91 § 4 kks polega na nabyciu, przechowywaniu, przewożeniu, przesyłaniu lub przenoszeniu towaru stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86-90 kks lub pomocy w jego zbyciu albo przyjmowaniu towaru lub pomocy w jego ukryciu, jeżeli kwota należności celnej nie przekracza ustawowego progu rozumianego w oparciu o treść art. 53 § 6 kks w zw. z § 3 kks. Zatem istotą tego wykroczenia karno-skarbowego jest paserstwo celne, w tym wypadku odnoszące się do przewożenia i zbycia towarów importowanych bez zgłoszenia

celnego tj. z niedopełnieniem obowiązku przedstawienia towaru organowi celnemu i wprowadzeniem go nielegalnie na obszar celny Unii Europejskiej bez uiszczenia należności celnych (art. 86 kks). Natomiast art. 65 § 3 kks penalizuje paserstwo akcyzowe tj. nabywanie, przechowywanie, przewożenie, przesyłanie lub przenoszenie wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, art. 64 kks lub art. 73 kks lub pomaganiu w ich zbyciu albo przyjmowaniu tych wyrobów lub pomocy w ich ukryciu, jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości. Natomiast art. 63 kks odnosi się do sprowadzenia na terytorium kraju wyrobów akcyzowych bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.

Oskarżeni M. P. (1) i M. P. (2) działając wspólnie i w porozumieniu przewozili samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) wyroby tytoniowe bez znaków skarbowych akcyzy w znacznej ilości, przekraczającej 300 kartonów, będących niewątpliwie przedmiotem przemytu. Wskazane wyroby były ukryte w skrytkach konstrukcyjnych pojazdu, zaś jedynie niewielka część znajdowała się w torbie podróżnej. Nie ma w przedmiotowej sprawie znaczenia jaki wkład w popełnienie przestępstwa wniósł każdy ze sprawców. Mimo, że M. P. (1) był organizatorem transportu, który decydował o czasie i trasie przewozu, zaś udział M. P. (2) sprowadzał się do towarzyszenia ojcu w podróży, a w dalszej kolejności pomocy przy wyjmowaniu ukrytych towarów, nie ulega wątpliwości, że działania obu oskarżonych przybrały postać współsprawstwa. Pomędzy oskarżonymi zostało zawarte „porozumienie” co do sposobu przestępczego działania. Nie ma w niniejszej sprawie jakichkolwiek wątpliwości, co zostało wyżej wywiedzione, że M. P. (2) znał cel całego przestępczego działania, a nie jedynie „domyślał się” rzeczywistych intencji swojego ojca. Nawet jeżeli owo „porozumienie” nie obejmowało swoją treścią całości procedury, czego dowodem mogła być przekazana w momencie zatrzymania do kontroli kartka z zapiskami, to przy przyjęciu koncepcji tzw. porozumienia milczącego zakładającej, że porozumienie nie musi polegać na wspólnym omawianiu przedsięwziętego współdziałania, lecz może polegać także na tym, że współsprawcy bez słów nabierają świadomości, że współdziałają i niejako samorzutnie dostosowują swoje postępowanie do siebie, to wymagana przy współsprawstwie forma działania wspólnego i w porozumieniu została wyczerpana.

Oskarżony M. P. (1) w domu swojej konkubiny przy ul. (...) w B. przechowywał wyroby tytoniowe w postaci 310 paczek papierosów marki P. (...) bez polskich znaków akcyzy. Przechowywanie przedmiotu paserstwa oznaczać będzie jego przetrzymywanie przez sprawcę w dzierżeniu, niekoniecznie w ukryciu przez jakiś - krótszy lub dłuższy. Oskarżony przyznał, że jego konkubina nie wiedziała o papierosach znalezionych w jej domu.

Sąd nie objął zakresem drugiego przestępstwa papierosów znalezionych w mieszkaniu W. P. na ul. (...) w B., gdzie oskarżony M. P. (1) ma stałe miejsce zamieszkania. Bowiem W. P. na rozprawie przyznała się do własności znalezionych 4 paczek papierosów marki (...), 4 paczek papierosów marki (...), 4 paczek papierosów marki (...) oraz 1 paczki papierosów marki (...).

Wyroby tytoniowe w postaci 706 paczek papierosów marki (...), 495 paczek papierosów marki (...), 520 paczek papierosów marki (...), 683 paczek papierosów marki (...), 553 paczek papierosów marki (...), 259 paczek papierosów marki (...), 50 paczek papierosów marki (...) oraz 310 paczek papierosów marki (...) nie posiadały polskich znaków skarbowych akcyzy. Dowodzi tego spis i opis rzeczy znalezionych w czasie przeszukania pojazdu oraz mieszkania, w którym widnieje (k.10, 20) zapis o braku takich znaków na opakowaniach. Potwierdza ten fakt również protokół oględzin (k. 83-84). W toku oględzin ustalono, że paczki papierosów były oryginalnie zamknięte w przezroczystą folię. Papierosy każdej marki posiadały białoruskie znaki skarbowe akcyzy. Brak polskich znaków akcyzy na opakowaniach przechowywanego towaru niewątpliwie dostrzegli również funkcjonariusze SG. Poza tym niewątpliwie oskarżeni byli świadomi ich przywiezienia bez zgłoszenia celnego zza wschodniej granicy, co jednocześnie również wykluczało obecność polskich znaków akcyzy.

Obowiązek oznaczania wyrobów tytoniowych znakami skarbowymi akcyzy wynika z art. 114 ustawy z dnia 6 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym (Dz.U. 2009, Nr 7, poz. 10 z późn. zm) (zał. Nr 3 do ustawy pod poz. 10 wymienia papierosy). Wyroby akcyzowe nie mogą wystąpić w obrocie bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy lub z uszkodzonymi znakami. Znaki akcyzy przy papierosach winny mieć postać banderol.

Kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego od przewożonych w pojeździe marki F. (...) wyrobów tytoniowych jest małej wartości i wynosi 49974 zł, co pozwala na przypisanie oskarżonym M. P. (3) i M. P. (1) paserstwa akcyzowego w typie uprzywilejowanym. Wartość ta wskazana została w art. 53 § 14 kks stanowiącym, że małą wartością jest ta, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia. Zgodnie z § 4 art. 53 kks minimalne wynagrodzenie jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314). Od 1 stycznia 2014r. minimalne wynagrodzenie wynosiło 1680 zł (Dz.U. 2013r., Nr 1074). Jako, że kwota narażonych na uszczuplenie należności przekracza ustawowy próg, który odnosi się zgodnie z art. 53 § 3 w zw. z § 6 kks tj. do pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia w czasie popełnienia czynu, sprawcy wyczerpali ustawowe znamiona przestępstwa paserstwa z art. 65 § 3 kks. Natomiast mając na uwadze, że wartość narażonych na uszczuplenie należności celnych nie przekracza wskazanego wyżej ustawowego progu, gdyż wynosi 2121 zł, zachowanie oskarżonych w tej części należy zakwalifikować z art. 91 § 4 kks. Zatem M. P. (1) i M. P. (2) swoim zachowaniem wyczerpali ustawowe znamiona przestępstwa z art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

W przypadku drugiego przypisanego M. P. (1) czynu kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego nie przekracza ustawowego progu, albowiem przy 310 paczkach papierosów wynosi 4743 zł (k.492). Również wartość narażonych na uszczuplenie należności celnych tego progu nie przekracza, gdyż wynosi 201 zł. Zatem M. P. swoim zachowaniem polegającym na przechowywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków akcyzy wyczerpał znamiona wykroczenia skarbowego z art. 91 § 4 kks w zb. z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Ilość przewożonych i przechowywanych wyrobów tytoniowych – łącznie (...) paczek, wskazuje na ich przeznaczenie do działalności gospodarczej. Ze względu na niską cenę za wschodnią granicą wyroby tytoniowe stanowią w Polsce atrakcyjny towar, będący nagminnie przywożony w celach handlowych, a następnie dostarczany na zachód Europy, gdzie ich cena jest kilkukrotnie wyższa niż w Polsce.

Oskarżeni M. P. (1) i M. P. (2) popełnili swoje czyny umyślnie i w zamiarze bezpośrednim. Oskarżeni przewozili, zaś M. P. (1) dodatkowo przechowywał, papierosy, które zostały wcześniej przywiezione z Białorusi bez zgłoszenia celnego i nie były oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Świadomość, co do pochodzenia wyrobów akcyzowych, należy oceniać się na podstawie wszystkich okoliczności znanych sprawcy paserstwa sprzed popełnienia czynu lub w czasie jego dokonywania. M. P. (1) i M. P. (2), którzy nie pierwszy raz mieli do czynienia z wyrobami tytoniowymi przemycanymi do polski, niewątpliwie taką świadomość posiadali.

W przedmiotowej sprawie spełnione są również przesłanki warunkujące przypisanie oskarżonym winy, a nie zachodzą żadne okoliczności ją wyłączające. Zważyć należy bowiem, że oskarżeni są osobami dorosłymi i poczytalnymi, co w przypadku M. P. (1) stwierdzili biegli w opinii (k.432) i niewątpliwie mieli możliwość zachowania się zgodnego z prawem.

Przy wymiarze kary orzeczonej wobec oskarżonych M. P. (1) i M. P. (2) Sąd kierował się dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 12 § 1 i 2 kks. Sąd wziął po uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, z czym niewątpliwie wiąże się wysokość uszczupień i sposób ich dokonania. Sąd uwzględnił również okoliczności dotyczące sprawców, ich właściwości i warunki osobiste, jak również jego dotychczasową karalność za przestępstwa, w tym przestępstwa skarbowe (k. k.340-341, 342-343).

Sąd orzekł wobec oskarżonych M. P. (1) i M. P. (2) karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł. Przy określeniu ilości stawek dziennych sąd miał przede wszystkim na uwadze zagrożenie finansowego interesu Skarbu Państwa. Oskarżeni swoim działaniem narazili Skarb Państwa na uszczuplenie należności celnych w kwocie 2121 zł oraz podatku akcyzowego w kwocie 49974 zł. Przedmiotowe wyroby tytoniowe bez wątplenia miały zostać wprowadzone do nielegalnego obrotu.

W ocenie sądu orzeczona kara w swojej dolegliwości nie przekracza stopnia winy, a będzie uwzględniała stopień szkodliwości społecznej czynu. Ponadto uwzględni cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma osiągnąć wobec sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zdaniem Sądu orzeczona grzywna będzie stanowiła dla obu oskarżonych realną i odczuwalną dolegliwość. Określając wysokość jednej stawki dziennej na 70 zł sąd wziął pod uwagę, że obaj oskarżeni aktualnie pracują za granicą. Wprawdzie nie są znane ich dochody, to niewątpliwie zarobki za granicą są znacznie wyższe niż w Polsce i pozwolą na spłatę orzeczonej grzywny. Ponadto sąd wymierzył oskarżonemu M. P. (1) za czyn z pkt II karę grzywny w wysokości 2000 zł, która będzie odpowiadała stopniowi szkodliwości społecznej popełnionego przez niego czynu.

Należy zauważyć, że w sprawach dotyczących uszczupień należności celnych i akcyzowych kwalifikowanych z kodeksu karnego skarbowego, o stopniu społecznej szkodliwości decyduje w istocie strona przedmiotowa, a więc wysokość uszczupień i sposób ich dokonania. Natomiast okoliczności dotyczące osoby sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, przy orzekaniu kar majątkowych, odgrywają rolę drugorzędną. Bowiem polskie prawo karne skarbowe jest dziedziną prawa, której zadaniem jest prawnokarna ochrona finansów publicznych tj. źródeł dochodu budżetu państwa oraz określonego porządku obrotu gospodarczego. Stąd też cechą tego prawa jest dążenie do uiszczenia należności publicznoprawnych. Założenia i cele kodeksu karnego skarbowego odbiegają od przewidzianych w kodeksie karnym. Celem karania sprawców przestępstw i wykroczeń karno-skarbowych jest przede wszystkim zagwarantowanie należytego zabezpieczenia finansowego interesu Skarbu Państwa. Zdaniem Sądu taki interes w przedmiotowej sprawie zostanie zabezpieczony w wyniku orzeczenia wskazanych wyżej kary.

Na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks na poczet orzeczonych wobec oskarżonych kar grzywny sąd zaliczył im zatrzymanie w dniu 7 kwietnia 2014r.

Obowiązkiem Sądu wynikającym z treści art. 30 § 2 i 6 kks jest orzeczenie przypadku wyrobów bezakcyzowych - łącznie 3576 paczek papierosów. W ocenie Sądu kara grzywny wraz z orzeczonym środkiem karnym należyście zabezpieczy interes finansowy Skarbu Państwa.

Do odrębnego postępowania na podstawie art. 15 § 4 kks Sąd przekazał wyroby tytoniowe znalezione w mieszkaniu W. P. tj. 4 paczki papierosów marki (...), 4 paczki papierosów marki (...) , 4 paczki papierosów marki (...) oraz 1 paczkę papierosów marki (...).

Równocześnie sąd orzekł przypadek samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...), zarejestrowanego na P. W. (1), a którego właścicielem jest oskarżony M. P. (1). M. K., którego dane figurują w umowie sprzedaży z dnia 3 marca 2013r. (k.131) twierdził, że 10 dni przed zatrzymaniem samochód kupił od niego M. P. (1). Wówczas zapłacił mu 1000 zł, a pozostałe 3000 zł miał zapłacić później. Na sporządzenie umowy umówili się w ciągu miesiąca (k.134). Przedmiotowy pojazd był specjalnie przystosowany do przemytu - posiadał skrytki konstrukcyjne, na co wskazują zeznania funkcjonariuszy, protokoły oględzin i dokumentacja fotograficzna. Bak paliwa został zastąpiony pojemnikiem, do skrytek był dostęp jedynie przez 2-3 otwory. Nie były one widoczne bez rozkręcania elementów pojazdu. Jednocześnie z zeznań J. J. (1) wynika również, że pojazd mógł być wykorzystywany jedynie do przemytu, gdyż jego stan (wyciek oleju, nie działanie wszystkich biegów) nie pozwalała na bezpieczną jazdę.

Kodeks karny skarbowy zezwala na orzeczenie przypadku narzędzi lub innego przedmiotu stanowiącego mienie ruchome, które służyło lub było przeznaczone do popełnienia przestępstwa skarbowego (art. 29 pkt 2 kks), nawet jeśli nie jest własnością sprawcy. Przy orzeczeniu tego środka karnego sąd nie tracił z pola widzenia faktu, że wartość pojazdu – wynikająca jedynie z zeznań M. K. (k.134) była nieznaczna w stosunku do narażonych na uszczuplenie należności. W związku z tym, że przedmiotowym pojazdem przewożono znaczną ilość wyrobów tytoniowych, zdaniem sądu poprzestanie jedynie na orzeczeniu przypadku papierosów, jest niewspółmierne do wagi popełnionego przez oskarżonego czynu.

Na marginesie należy zauważyć, że nieprzerejestrowania pojazdu marki F. (...) z rejestracji (...) na (...) przez wszystkich właścicieli, jego ostatnia sprzedaż bez pisemnej umowy, związku kolejnych nabywców auta z przypadkami paserstw akcyzowych (zeznania P. K. (1) k.363), nie było przypadkowe.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych uzasadnione jest treścią art. 627 kpk w zw. z art.113 § 1 kks. Sąd obciążył oskarżonych obowiązkiem zwrotu wydatków, natomiast zwolnił ich od opłaty. Sąd obciążył oskarżonego M. P. (1) obowiązkiem zwrotu wydatków w łącznej kwocie 2156,43 zł, zaś M. P. (2) w wysokości 1511,59 zł. W skład ww. kwot wchodzi wydatki związane z prowadzonym postępowaniem odnoszące się do nich wspólnie w 1/2 części dla każdego z nich tj. opłata za dane z K., która wynosi 30 zł, ryczałt za doręczenia wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym po 20 zł, koszty dojazdu świadków: P. W. (1) w wysokości 113 zł (k.255) oraz 264,50 zł (k.358) oraz K. P. (1) w wysokości (...),19 (k.464). Ponadto sąd obciążył M. P. (4) kosztami opinii lekarskich (600 zł, 200 zł oraz 3 x 189,36 zł). Natomiast wydatki M. P. (2) powiększone zostały o kwotę wynagrodzenia związanego z udziałem jego obrońcy.

Z uwagi na to, że oskarżonemu ustanowiono obrońcę z urzędu, a koszty tej reprezentacji nie zostały pokryte, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. M. kwotę 788,35 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej zgodnie z § 14 ust. 2 oraz § 16 Rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz.U. 2013, Nr 461).

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.